

Publicerad 2015-08-13 21:41 av lizhy

Tåget

På tåget en jämn rytm, ett stadigt tempo smälter undan tanketamponaden, rensar undan, städar rent på esplanaden i mitt huvud.

Det har varit kaos. Det har varit tyst. Vitt brus, tankeforsar, skum från kust till kust. Jag har saknat lust.

Ett, tu, tre, en dag blev fyra, fem, trettiosex, sju, åtta. Jag var där, men ändå borta. Somrarna blir alltid korta när det sker så många saker. Rena rama vansinnet. En tankemassaker, en rätt av tusen smaker. För många att genomsålla och försöka förstå.

Genom speglar reflekteras tusen tankar tillbaka och färgerna sprakar och blandas.

Andas. Djupt genom ljuset, ljudet, bruset.

Fruset fast på näthinnan, en silhuett, en linje, en kontur. Som horisonten bortom fönsterimman.

Andas. Växer mönster ut, backar och ser. Det som var har bildat mycket mer.

Andas. Följer tågets tempo. Bromsar ner.

Ur djungeln träder träden fram och blir till färgsprakande Monet'er.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lizhy med Poeter.se id #38317 innehar upphovsrätten